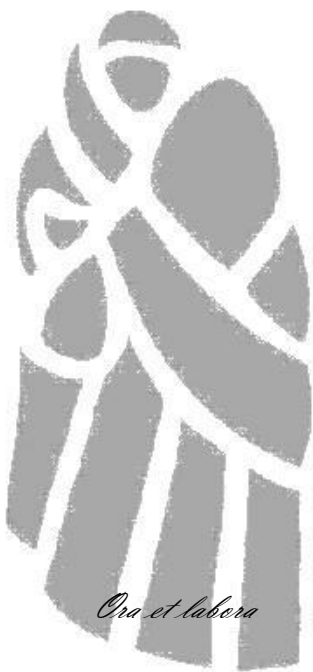

BENEDIKTIN

Prosinec 2024

Vážení občané,

dovoďte mi, abych Vás všechny co nejsrdečněji pozdravila a pokusila se opět shrnout do pár vět dění celého letošního roku. Třebaže mám pocit, že to je pár týdnů od posledního článku do zpravodaje, a že jsme nic nestihli. Čas neúprosně udává tempo svojí taktovkou, a rok je zase pryč.

Další rok vedení naší obce jsme zahájili 1. ledna krásným ohňostrojem. Za mě je to příležitost občanů sejít se, popřát si do nového roku a trochu si popovídat. Účast byla hojná, a tak doufám, že se tato zajeť tradice udrží.

Jako každoročně jsme v únoru zažádali o dotaci z POVV, kterou jsme letos čerpali na opravu poslední části fasády (starého) KD. V tuto dobu je již téměř vše tak jak jsme chtěli, a tak mohu říci, že se to povedlo. V kulturáku je podle mě téměř vše opravené. Jak uvnitř, tak venku. Zbývá doladit venkovní terasu u kotelny, kterou už časově firma SOFIstav letos nestihla a natřít dvoje železné dveře do kotelny a skladu, ale to už je jen maličkost. Během roku Michal Valík "vylepšil" i zázemí šenku v pekle a Karel Krejčí objednal a vyměnil nový hořák do kotle. A tak, jak říkám, myslím si, že kulturák je jako nový!

To byl totiž náš záměr, když jsme vstoupili do úřadu, že dáme do pořádku obecní budovu. Nejprve jsme opravili obecní úřad, pak nová márnice, dále ve spolupráci s našimi hasiči dostala nový kabát hospoda. Postupně jsme opravili nejpotřebnější v kulturáku, a měla být na řadě škola. Bohužel k tomu nedošlo, a asi už ani nedojde. Dotaci jsme sice přiklepnutou měli, ale ministerstvo rozvoje, z jehož programu měla být dotace čerpána, nám změnilo pravidla, jak se říká, „během hry“. Dotace vypsána na Úsporu energií, tedy laicky řečeno na zateplení a další úsporná řešení (okna, vytápění, ...) byla nakonec pojata tak, že bychom většinu investic museli vynaložit na opravy uvnitř školy a pouhých 40 % z nich použít na zateplení budovy. No prostě vše úplně naopak, než bychom potřebovali my. Bylo to pro nás neakceptovatelné. Proto jsme dotaci odmítli a už o ni zřejmě žádat nebudeme, jelikož záčků nám moc nepřibývá. Už jsme se smířili s tím, že žáci z ostatních obcí se nám bohužel nevrátí. Nevím, co bychom pro to museli ještě udělat, tedy hlavně paní učitelky. Prostě je to tak. Doba si to žádá. Příští rok škola určitě pojede, a co přinesou roky další, uvidíme!

Stále se snažíme školu podporovat, a myslím si, že i p. učitelky dělají co mohou, ale všechno je o lidech a jejich prioritách.

Tak jak jsem napsala, že jsme chtěli dát do pořádku budovu, tak samozřejmě další na řadě byly v plánu cesty. Opět víte, že jsme začali již před časem. Cesty jsou „téměř“ v našem vlastnictví a tak 1. částí byla oprava cesty od Herbrichových do bytovek, teď máme na stole skoro hotový projekt na kompletní opravu silnice v bytovkách, na kterou budeme na jaře žádat o dotaci, abychom to celé zvládli. Uličku bohužel budeme muset opravit na vlastní náklady, protože tam se nic nezměnilo, a vykoupenu ji nemáme. Důležité je, že dle zákona je silnice naše, pouze pozemek pod ní je p. Vostala Radomíra, a tudíž opravy provést můžeme. Ještě pro Vás mám jednu dobrou zprávu, kterou doufám, že tímto nezakřiknu, a to, že mám na příští rok příslibenou opravu hlavní silnice přes Benetice. Na jaře by měli opravit tzv. extravilán, což znamená napojení nové silnice od Svatoslavi po křižovatku na Čechtín a zase na druhé straně od křižovatky u školy až na kopec k Věstoňovicím. V létě bychom se pak měli dočkat nového povrchu i uvnitř obce. To se mi „snad“ podařilo, jelikož jsem si stále stěžovala na obrovský provoz, který u nás byl během roku z důvodu uzavřené silnice na Rudíkov. Ač k nám nevedla žádná oficiální objížďka, všichni víte, jak to vypadalo. Doufám, že se vyplatilo „křičet“. SNAD! Na extravilán již máme na stole návrh smlouvy.

Kvůli těmto zamýšleným opravám jsme nechali zkontrolovat stav naší dešťové kanalizace, jelikož od ní nemáme, kromě dobudovaných částí vůbec žádné plány. Potřebovali jsme vědět, v jakém je stavu a kudy vede. Dobrá zpráva, kanalizace je v dobrém stavu. Opravit musíme pouze pár vpustí, a to se udělá při opravách silnic. V bytovkách je to opět složitější. Tam bohužel není vybudovaná žádná použitelná šachta, ze které by se dala nějaká případná oprava, nebo jen taková kontrola dělat. Jak jistě víte nejsou zde ani kanálové vpusti, kromě 2. To vše se bude muset při zmíněných opravách dořešit.

Kanálovou vpustí jsme opravovali na zastávce, protože se začal betonový lem propadat, a následkem toho praskla mříž. To naštěstí chlapi brigádně zvládli. Díky jim za to. Další kanalizační vpustí byla opravena SÚSkou když jsem žádala

o odbagrování = vyčištění struhy v horním konci obce, kde už vlastně žádná struha nebyla. Nánosy bahna z horního pole nad obcí ji za ta léta úplně zarovnal se silnicí. A tak při bouřkách všechna voda valila po silnici až do vsi. Vše je vybagrováno, vpust' opravena a hned další bouřka vše prověřila. Vše funguje, jak má.

V plánu do konce roku je ještě zbourání domu č.p.16. Doufám, že vše stihneme. Brigádně jsme vše vyklidili, sundali střechu a zbytek musí udělat bagr a drtička. Recyklát, který vznikne bude použit na opravu cest v obecních lesích. Křidlice je již takto uložena a trámy poslouží jako palivo do hospody. Vzniklá plocha bude využita možná jako parkoviště či nějaké víceúčelové místo. Uvidíme.

Málem bych zapomněla zmínit jedno naše VELKÉ VÍTĚZSTVÍ! Máme platný Územní plán. 6 LET BOJE, ale je to tady.

Na podzim jsme ještě stihli opět s hasiči přemístit stožár na prapory od hospody k zastávce. Akce s manipulátorem riskantní, ale uskutečněná. Když byl po letech stožár, který má mimochodem úctyhodných 11 m, ve vodorovné poloze, tak jsme ho natřeli a pak byl postaven do předem připraveného otvoru na zastávce, kde je více viditelný.

Ještě zmíním projekt, který jsme také nosili v hlavách hodně dlouho, a byl realizován až letos před poutí. Tím bylo osazení pergoly před hospodou

zavinovatelnými igelitovými okny. Tady patří díky Michalovi Valíkovi, který vše přizpůsobil tak, abychom nemuseli objednávat atypy, které jsou samozřejmě daleko dražší. Později vše s chlapama namontovali, a prostor pod pergolou tak může sloužit daleko delší dobu. Dříve na jaře a déle na podzim. A naši brzkou pouť a posezení při ní na našich pouťových grilovačkách zpříjemní.

Možná si někdo všiml nových kontejnerů u obecního úřadu. Chceme zde vybudovat další sběrné místo, protože mám pocit, že je pořád málo. Kontejner na papír na vsi stále přetéká a lidé z horního konce to budou mít o trochu blíž s plasty i papírem.

A to je tak asi vše. Ještě bych chtěla poděkovat všem, co nám s chodem obce pomáhají, co se účastní brigád, protože to všechno šetří peníze třeba na ty nové silnice. Ať už nemusíme platit firmy na zametení návsi, umytí oken, občerstvení, nebo třeba zbourání střechy. Všem patří veliký DÍK.

A teď už Vám všem jen chci popřát hlavně hodně zdraví a požehnané Vánoce.

Vaše starostka Jana Vostalová

Vánoční zamyšlení 2024

Lidé se chlubí vynálezy 20. století, jako je televize, počítače, přistání člověka na Měsíci, ale důležitým vynálezem jsou i zbraně a pokročilé válčení. V žádném století nezahynulo tolik milionů lidí jako ve válkách 20. století. Díky vynálezům účinnějších trhavín, atomových a vodíkových bomb, chemických a biologických zbraní spějeme do záhuby. Pokud bude chamtivost a nenávisť pokračovat dál, celý svět se může proměnit na hřbitov. Lidé neberou na vědomí Boží přikázání lásky.

Ježíš Kristus řekl: „Milovat budeš Pána, svého Boha z celého svého srdce, z celé své duše, z celé své mysli a z celé své síly.“ Druhé je toto: „Milovat budeš svého bližního jako sebe samého. Jiné větší přikázání není.“ Lásky k Bohu a k bližnímu jsou tedy nerozlučně spojené.

O Vánocích slavíme příchod Spasitele na svět v lidském těle - jako malé bezmocné dítě. Naplnil tak starozákonní proroctví. Přišel z lásky na svět, mezi nás lidi, aby napravil to, co jsme pokazili hříchem. Je lehké mluvit o lásce, ale mnohem těžší je lásku žít. To vyžaduje mnohdy i oběť.

Připadá mi, že se o Vánocích nějak snažíme napodobovat Boží lásku a jsme na sebe hodnější. Je však dobré nezapomenout říci blízkým, že je máme rádi. Nevíme, co se vše může stát a jestli tuto možnost budeme ještě mít opakovaně. Na závěr se můžeme sami sebe zeptat – Co mi brání, abych miloval podle Kristových slov?

P. Milan Těžký - farář

Vážení spoluobčané,

ani jsme se nestačili pořádně rozhlédnout a už jsme zase o rok starší a stejně tak i naše lesy. Ten letošní je v lesním hospodářství významnější tím, že končí pětiletá lhůta pro zalesnění kalamitních kůrovcových holin. Proto je nutností každého vlastníka lesa zrevidovat, co již bylo zalesněno či zmlazeno. Pro plochy, které nebyly zalesněny v termínu, je nutné požádat o odklad zalesnění kalamitních holin. Důvody jsou různé, ale převážně z nastoupení přirozeného zmlazení. Tím si vlastníka lesa prodlouží dobu zalesnění a to i s nárokem na dotace. I v obecním lese takové plochy máme. Na množství 29,52 ha kalamitních holin jsme uměle zalesnili 18,22 ha a přirozená obnova je zatím 5,49 ha. Budeme žádat o odklad zalesnění ve výši 5,81 ha.

Nadále provádíme ochranu kultur proti buření a okusu zvěří. V současnosti ošetřená plocha je 30 ha a bude stále narůstat do doby, než budou kultury odrostlé buření. Ochranu provádíme na jaře postřikem na mladou buřeň, později ožínáním a nakonec nátěrem. Tato činnost je dosti náročná, a i finančně nákladná. Těším se na rok, kdy nám klesne objem ochrany kultur. Ne vždy to jde jednoduše, zvláště kdy vysázené kultury postihne třikrát po sobě pozdní mráz. Tím je kvalita a především roční přírůst velmi zpomalen.

Těžební činnost byla pozastavena pro dosažení ukazatele „Plánovaná výše těžeb“ za desetiletí. Toto nám již bylo jednou navýšeno, ale ne dle našeho

požadavku. Proto jsem letos požádal znovu o navýšení. Konečně v listopadu přišlo schválení, a tak se můžeme v zimě pustit do nahodilé těžby, převážně listnatých vývratů a souší. Začátkem jara se zvedly ceny dříví na rozumnou výši, a tak jsme vydodali všechny zadržené zásoby dříví.

V příštích letech budeme dolesňovat či zmlazovat holiny z odkladu a nově napadající. Hlavní důraz ale bude kladen na ochranu založených kultur. Posledním úkolem je splnit výchovné zásahy v probírkách do 40-ti let věku a hlavně prořezávky.

Nyní číselný přehled hospodaření :

tržby za dříví	145 212,- Kč
dotace	1 083 645,- Kč
náklady	1 136 554,- Kč
čistý příjem	92 303,- Kč

Na první pohled je hospodaření včetně dotací kladné, ale všichni dobře víme, jak jsou dotace časově nerovnoměrně vyplácené.

Závěrem mi dovoluje popřát Všem spoluobčanům příjemné a klidné Vánoce, veselého silvestra a hodně zdraví do nového roku.

Viřa Herbrich

Kulečnickový turnaj

Vážení čtenáři našeho zpravodaje, zdravím Vás od zeleného stolu. Letos jsme opět uspořádali již pátý ročník kulečnickového turnaje, kterého se zúčastnilo 16 hráčů. V polovině března proběhlo úvodní rozlosování do dvou skupin a začaly první souboje. Celý turnaj nám vyvrcholil závěrečným play off 4. května.

Jde vidět, jak kvalita hry s každým ročníkem stoupá a je stále víc a víc kandidátů na vítěze. Každý ročník má však svého vlastního. Letos se jím stal Petr Vaněk, který zvítězil ve vyrovnaném finále nad Radkem Novotným. Na třetím místě skončil Josef Voda, když porazil Aleše Novotného.

Troufnu si říct, že celý turnaj provázela pohodová atmosféra a zdravá soutěživost a jsem zvědav, kdo si odnese pohár v příštím roce.

Závěrem bych chtěl poděkovat všem, kteří se podíleli na přípravě a organizaci jak samotného turnaje, tak chystání občerstvení nebo údržbě kulečníku. Velké díky patří i všem hráčům.

MV

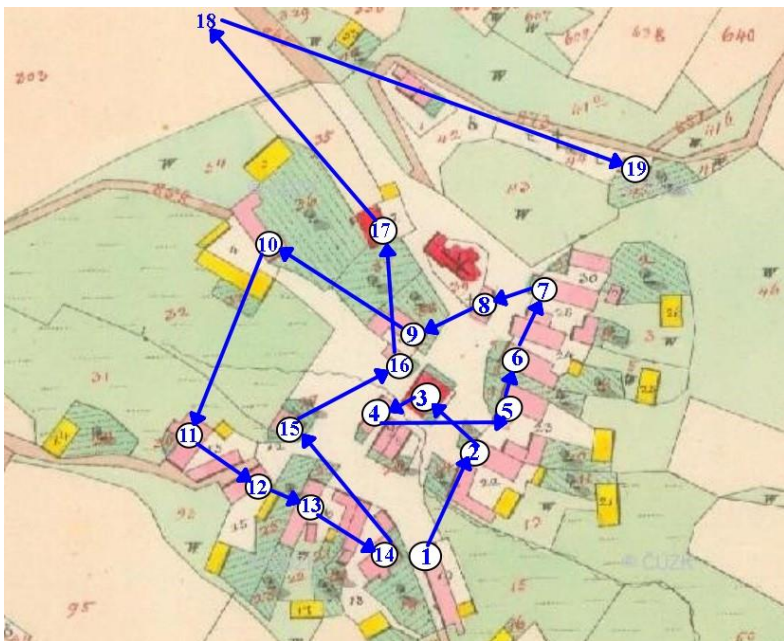

Domovní čísla

Od vzniku naší ročenky Benediktina v něm byl po částech zveřejňován krom jiného také opis staré obecní kroniky, kterou v roce 1924 začal psát tehdejší farář Antonín Krpoun. V ní je poslední velmi stručný zápis z roku 1948. A až v roce 2006 jsem pro práci kronikáře získal pana Jana Bukovského. Dlouhých 57 roků života naší obce není tedy nijak zaznamenáno. To prostě chybí a už to tak zůstane. Kdo si Benediktina schovává má vlastně i celý opis staré kroniky, protože loni v něm vyšel poslední díl. Zápisy v nové kronice si můžete přečíst a také stáhnout na stránkách obce, na odkazu <http://benetice.net/2022/12/rocni-zapisy/>. Samozřejmě je na stránkách obce umístěn i celý opis staré kroniky. <http://benetice.net/2022/12/pametni-kniha-obce-benetice/>

Rozhodně nejsem žádný historik, ani na amatérské úrovni, ale vždycky mě trochu zajímala historie obce, kde jsem se narodil, a tak mě občas napadají různé otázky... Tak třeba, zamýšleli jste se někdy nad tím, proč má váš dům číslo popisné právě takové, jaké má? Přidělovala se domům čísla popisná odjakživa, nebo kdy se s tím vlastně začalo? Samozřejmě u novějších domů lze logicky odvodit, že jde v podstatě o pořadové číslo podle toho, kdy byl dům postaven a zkolaudován. Ale co ty starší domy. Jak ty ke svým číslům přišly?

Původně se domy a usedlosti kvůli orientaci pojmenovávaly jménem rodu, rodiny nebo osoby, které v nich bydlely. (u nás například Šimkovi, Čechovi, Kolouchovi, Kopečnovi...) Na malých vesnicích nebo v místech s řídkým osídlením se někde tento způsob v neformálním styku používá dodnes. Později, hlavně ve městech se začala užívat domovní jména podle domovních znamení, snadno pojmenovatelného a zapamatovatelného sochařského nebo malířského prvku zpravidla nad vchodem domu, například vyobrazení zvířete, rostliny nebo předmětu (dům U Slunce, U Zeleného stromu). Jiným způsobem

označování byly vývěsní štíty, označující profesi majitele domu (kovář, švec, krejčí...).

Číslování domů bylo uzákoněno až v době vlády Marie Terezie v únoru roku

1770 a ve většině obcí proběhlo od podzimu 1770 do konce roku 1771. Číslování domů – evidenci tehdy prováděli vojáci a to tak, že kromě zápisu do evidenčních listů napsali přidělené číslo křídou na vrata nebo hlavní vchod. Postup byl zvolen v přirozeném sledu tak, jak lze obec postupně projít, většinou po směru chodu hodinových ručiček.

Začínalo se obvykle nejdůležitější, zpravidla veřejnou budovou (panské sídlo, fara, rychta, nejbohatší usedlost). U obcí ležících podél silnice, což je i případ Benetic, začínalo číslování obvykle prvním domem po pravé straně vesnice ze strany, odkud přijíždí vrchnost, po opačné straně se pak vracelo, což v našem případě docela dobře odpovídá. Trochu mi do toho sice nepasuje fara, ale k té se ještě vrátím. Když si pokusíte představit, jak mohla obec Benetice vypadat v roce 1770, nejspíš se vám vybaví jen domy v dolním konci a domy kolem návesního rybníka. Nestála naše „Praha“ (*i já si ještě v těch místech pamatuju políčka a zahrady*) a nestál ani horní konec – „Jejkov“ 😊 Přiložená mapka je z roku 1835 a samozřejmě na ní už to vypadá trochu jinak, než v roce 1770, kdy se s číslováním domů začalo.

Pojďme si to tedy projít. Abych nenařadil na zákon o GDPR (obecné nařízení o ochraně osobních údajů) budu k číslům uvádět jména majitelů z roku 1928. Tedy údaje téměř 100 roků staré. Žádný z těch původních majitelů už dnes mezi námi není, takže by zákon neměl být porušen. Můžete to brát i jako malý testík ze znalosti domovních čísel a kde kdo bydlí. 😊 Dům s číslem 1. František Vrbka, odpovídá to již popsanému postupu, kdy se začínalo prvním domem po pravé straně ze směru odkud přijíždí vrchnost, tedy od Třebíče. Přeskočím dům č. 33, ten dům před přestavbou, nebo spíš dostavbou byl součástí statku s číslem 2. Karla Vostala a číslo popisné neměl. V místě dnešního parčíku u autobusové zastávky stála ještě před 20ti léty stará škola a ta nesla číslo 3. Tady je to zajímavé protože samotná škola byla postavena až v roce 1820. Tedy o 50 roků později. Znamená to, že v těch místech už dřív nějaká budova stála. Dnes má číslo 3 pletárna ponožek. Číslo 4 má hasička, dřívější kovárna a chudobinec a od roku 1956 požární zbrojnice. Dnes místní kulturní centrum. 😊 Číslo 20 bylo také postaveno později, takže také přeskočím a pokračujeme číslem 5 Stanislava Dobrovolného naproti autobusové zastávce. Nad ním č. 6 Alois

Krejčí a pak č. 7 Jan Vostal. Na jeho místě dnes stojí dům č. 15. Dům s číslem 7 je aktuálně srovnán se zemí a chystá se stavba nového. I na tomto dřívějším statku bylo původně jenom jedno číslo, číslo 7. Číslo 15 bylo přiděleno po přestavbě původní sedmičky někdy v roce 1987 po vyhořelém domě Antonína Valíka, který stával na návsi v místech kde je dnes dětské hřiště. A jdeme na druhou stranu silnice, zpět k návsi. Vedle Starého hřbitova, pod kamennou zídkou uvnitř zatáčky v místě dnešního parčíku stával dům Karla Bulíčka s číslem 8. Ten dům byl zbourán tuším někdy v roce 1966 možná 67, byl jsem tehdy ještě malý kluk ale trochu si to pamatuju. Číslo 8 má v současnosti předposlední dům při výjezdu z obce směrem na Svatoslav. Popis by byl srozumitelnější, kdybych mohl používat současná jména. No, co už ... Blíží k návsi za parčíkem u zastávky je číslo 9 Františka Urbana a nad rybníkem na kopečku stojí č. 10 Juliuse Vostala. (i dům č. 50 vyrostl na místě hospodářských budov, dříve patřícím k desítce) Jižním směrem přes zahradu to už bylo pěkně srovnané v jedné řadě, č. 11 Alois Vaněk, č. 12 Jaroslav Čapek, č. 13 Jan Doležal a č. 14 Ladislav Vlach. Všechno to byly zemědělské usedlosti a když se podíváte na mapku obce tak přidělená čísla odpovídají určenému postupu a znamená to také, že tyto domy před rokem 1770 už dávno stály. Dokládá to jeden z nejstarších domů č. 10 na jehož soklu je umístěna pamětní deska s textem: **„V tomto domě v Beneticích žije rod Vostalů od roku 1651“**. Trochu mi v tom systému nesedí tehdejší č. 15 Antonína Valíka, č. 16 Františka Haráka, a právě fara s číslem 17. U fary se totiž uvádí rok výstavby 1760 (to je tahle budova, jak ji známe dnes. V kronice se ale píše už o faře ještě před rokem 1556). No, vojáci se zřejmě zvolené systematiky nedrželi tak úplně přesně. A ještě jedna pro mě malá záhada. Číslo 18. Otázka zní. Stál ten dům malinko odděleně od ostatních a nebo mu to číslo bylo přiděleno později po nějakém zaniklém domě blíž k faře? To by se ale muselo udát ještě před rokem 1920, protože by to pak bylo jistě zapsané v kronice. Pravděpodobnější mi připadá, že ten dům už před rokem 1770 stál i když trochu osamocen. Od fary č. 17 po dům č. 18 jsou totiž domy s o dost vyššími čísly. Byly tedy postaveny později. Do této první vlny číslování by se ještě mohl vejít dům vedle hřbitova č. 19 Václava Vratislavského. Dalším domům už byla podle všeho přidělována čísla popisná později, podle toho, jak přibývaly, protože jejich rozptyl po obci už nedává žádný jiný systém. Pěkně srovnaná je až zase „Praha“ s domovními čísly 34 až

45. Obě bytovky a první čtyři domy proti nim byly postaveny v sedmdesátých letech brzy po sobě.

Abych to nějak shrnul. Dnes mají Benetice 58 domů s číslem popisným z toho je ale 6 budov účelových. Škola 32, kulturák 47, hasička 4, obecní úřad 46, pletárna 3, opravna aut 54. Kostel číslo popisné nemá. Doposud nechybělo v Beneticích žádné číslo popisné, protože se uvolněná čísla znovu přidělovala. V tomto čase je ale ve stavu demolice dům č. 16, jehož poslední obyvatelka zemřela v dubnu 2021. Číslo 16 bude tedy volné. Ale zároveň se jiném místě staví nový dům. A tak čistě teoreticky, je hodně pravděpodobné, že ta šestnáctka dlouho volná nebude...

Ve Věstoňovicích byl průběh stejný. První dům zprava odkud přijížděla vrchnost a pak ve směru hodinových ručiček kolem návesního rybníka. Seznam majitelů je opět z roku 1928. Dům číslo 1 Jakub Novotný, č. 2 Františka Bouzková – vdova po v první světové válce padlém legionáři Rudolfu Bouzkovi, č. 3 Jakub Voda, č. 4 Jan Veškrna, č. 5 Jan Homolka (ten dům byl už dříve také zbourán a na jeho místě stojí stodůlka) a č. 6 Stanislav Voda. A tady by to v roce 1770 podle určeného postupu číslování mohlo končit. Hypoteticky, protože domy číslo 7 Stanislav Novotný, č. 8 František Sláma, č. 9 Drápal, č. 10 Jan Voda a č. 11 Jan Novotný už do tehdejšího systému číslování nezapadají. Pravděpodobně byly postaveny později. Dnes mají Věstoňovice 15 čísel popisných. Z toho ale čísla 5 a 9 nejsou přidělena (i když na mapách uvedena jsou).

Všechno to, co jsem zde popsal je jen můj pohled a samozřejmě v lecčems se mohu mýlit. Pro to abychom měli jistotu museli bychom navštívit úřad katastru nemovitostí, kde jsou historické záznamy o vlastnictví nemovitostí vedeny a všechno ověřit.

Krásné svátky Vánoční a pohodový rok 2025 vám všem přeje

Jirka Vlach

Vážení bratři a sestry, vážení spoluobčané,

roky letí jako voda a máme tu další vydání Benediktina. Mě připadá milá povinnost seznámit Vás všechny s tím, co se dělo okolo hasičů a našeho sboru.

Většina členů byla seznámena s děním na valné hromadě, která se konala 23.11. v našem kulturním domě, který už tou dobou měl nový kabát.

No a teď pár informací pro Vás pro všechny!

Náš nový hasičský rok pro nás začíná o trochu dříve, a to 25.12. „Štěpánskou zábavou“. Tentokrát jsme oslovili známou kapelu Argema, která zahrála své největší hity jako je: Jarošovský pivovar, Modrý pondělí, Tohle je ráj a spoustu dalších. Večer dohrávala místní kapela Čistej Průstřel a bezmála 300 platících odcházelo doufám spokojeno.

Jedním z požadavků, a to nejen kapely Argema, je šatna, kterou se nám podařilo vybudovat v přístavku vedle sálu. Místní truhlář Michal Valík doma vyrobil dřevěné panely, které jsme pak společně s několika členy sešroubovali, a tak vznikla pěkná šatna, kterou teď může využít kdokoli.

O prvním víkendu v únoru jsme pořádali ples, na kterém hrála kapela Lazaret. Každý rok připravujeme, myslím hodnotnou, tombolu, zdobíme sál, rozšiřujeme nabídku jak jídel, tak pití, ale chodí míň a míň lidí! Pojdme to na příštím plese změnit, datum je 8.2.2025. K tanci a poslechu bude hrát kapela Lí band z Kamenice.

Další kulturní akcí byla pouťová grilovačka. Tato poklidná akce bez nervů je každoroční balzám pro duši, hlavně díky kapele VOKKNO, která každoročně navodí příjemnou atmosféru. A stoupají i čísla prodaných uzenin, které nám již tradičně vyrábí místní řezník Vítá Krejčí. Díky mu za to.

V květnu se bohužel jen jedno družstvo z našeho sboru zúčastnilo okrskového cvičení v Čechtíně. Na horké půdě se nám podařilo urvat 3. místo. Bohužel z beneťáků to viděl málokdo. Kromě soutěžících tam známých tváří

bylo opravdu poskrovnu. Nadějně to vypadá s družstvem žen, které postavily úplně nový tým a letos již pár závodů objely a nedopadly nejhůř.

O prázdninách jsme připravovali dřevo do hospody a pomáhali s vyklizením domu po p. Vidlákové. Na stejném místě jsme se sešli ještě jednou a sundali vazbu, která taktéž poslouží jako palivo do naší „restaurace“

Na konci prázdnin následuje další Gril párty s VOKKNEM a skákacím hradem. Každoročně naše ženy připraví program pro děti a my pro ty starší. Díky fóliím v oknech naší pergoly už na nás skoro ani nefouká. A tak se dá posedět do pozdních nočních hodin.

Další dlouho připravovanou akcí byl zájezd do vinného sklípku v Němčičkách u Velkých Pavlovic. Zájezd jsme zahájili ráno v 7.30 odjezdem směř Archeopark v Pavlově. Na tomto místě se nacházela osada lovců mamutů, ale jak jsme se později dozvěděli, spíš zajců a lišek. Mamuty lovili jen výjimečně. Je zde vystavena i světoznámá Věstonická Venuše. Z Pavlova jsme odjeli směř Lednice, kde jsme měli po rozchodu a obědě objednanu projížďku lodí a prohlídku zámku. Celý areál, a to jak park, tak i zámek, je nádherný a myslím si, že i když tam půjdete znovu, vždy se dá vybrat jiná trasa a dá se najít něco nového. Poté jsme již ujížděli směř Němčičky. Po příjezdu do sklepa se slova ujal sklepemistr p. Stávek, který nás seznámil se vzorky, které se budou následně podávat. Na stolech byly nachystány místní pečené speciality k zakousnutí. K tanci a poslechu nám zahrála cimbálová muzika. Celou akci

jsme si náležitě užili a spokojenost byla vidět a slyšet. Všichni včetně autobusu jsme se vrátili bez úhony domů!

A to by asi bylo vše, co se hasičského spolku týká.

Chtěl bych Vám popřát hodně štěstí a zdraví do nového roku a doufám, že se budeme hojně setkávat na akcích spojených se sborem.

Starosta SDH Vlastimil Vostal

Vážní občané Benetic, milí rodiče,

v tomto předvánočním čase mám opět možnost podělit se s vámi o radosti, které zažíváme v naší škole.

Přes všechny zřejmé překážky se škole daří dobře. Máme sice málo žáků, ale to nám nebrání věnovat se své práci naplno a držet stále dobrou úroveň výuky.

V březnu jsme již podruhé uspořádali den otevřených dveří. Toto odpoledne je věnováno hlavně budoucím školákům, ale vítáme každého, kdo se k nám chce podívat. Děti si tu vyzkouší "zápis nanečisto" a nakonec dostanou drobnou odměnu. Dospělí si projdou školu, popovídají si a někteří také mají chuť vyzkoušet si připravené úkoly našich školáků.

Pěknou tradicí se ve škole stalo, již podruhé konané setkání seniorů, které organizuje obecní zastupitelstvo. Děti zahrály příchozím divadelní představení a zarecitovaly několik básní, čímž dotvořily příjemnou atmosféru, která zde panovala.

V dubnu jsme se jako vždy zapojili do pomoci s úklidem v okolí obce v rámci projektu „Čistá Vysočina“, což děti, možná překvapivě, velmi baví.

Akci, kterou bych v tomto roce asi nejvíce vyzdvihla, byla sportovní olympiáda pro neúplně školy. Tohoto klání malotřídních škol, které pořádá DDM Třebíč, jsme se zúčastnili po delší době a rozhodně jsme nelitovali. Naše pravděpodobně nejmenší škola na okrese, dosáhla velkého úspěchu. Školu

reprezentovali čtyři žáci a vybojovali osm medailí!!! Čtyři zlaté, tři stříbrné a jednu bronzovou. Nejúspěšnější sportovkyní se stala Antonie Houzarová, která získala medaile ze všech čtyř disciplín a z toho tři zlaté. Gratulujeme! Děti, které nezávodily, intenzivně fandily svým spolužákům. Všichni společně jsme si tak zažili atmosféru velké sdílené radosti a úspěchu, kterou se nebojím přirovnat k vítězství našich hokejistů na letošním mistrovství světa. Opravdu to byl velmi silný zážitek.

Ráda bych také zdůraznila dobrou spolupráci s obcí a místními hasiči, při organizaci různých akcí.

Na podzim zorganizovala škola v rámci zemědělského kroužku výlet do Radešínské Svatky na velkou zemědělskou výstavu, kterého se zúčastnili i někteří občané Benetic a Horních Vilémovic. Výlet, kdy s dětmi jedou rodiče nebo prarodiče má zase trochu jinou atmosféru a všichni si den moc užili.

O všech našich akcích si můžete přečíst na webových stránkách www.zsbenetice.cz.

Na závěr bych Vám ráda poděkovala, za hojnou účast při rozsvěcení vánočního stromu na návsi v Beneticích. Nejsme samozřejmě žádný pěvecký soubor, což možná bylo chvílemi slyšet, ale jsem přesvědčena, že radost, která byla z dětí cítit, to dostatečně vynahradila.

Doufám, že i pro Vás to bylo příjemné zahájení adventního času.

Přeji Vám příjemně strávené vánoční svátky v kruhu rodinném a do nového roku pevné zdraví a spokojenost.

Andrea Bukovská

Sběrové aktivity ve škole

ZŠ Benetice je již 13 let aktivně zapojena do projektu Recyklohraní, který se zaměřuje na vzdělávání v oblasti třídění a recyklace odpadu. Rovněž cílí na šetrný přístup ke všem zdrojům. Učí děti, jak pomáhat přírodě, kam vracet vybité baterie, nebo jak naložit se starým spotřebičem.

V minulém školním roce jsme i díky Vaší velké podpoře dosáhli obrovského úspěchu.

Do projektu je zapojeno více než 1600 škol z celé České republiky. Naše škola získala 3723 bodů a v celorepublikovém pořadí jsme obsadili krásné 103. místo. V kraji Vysočina jsme se umístili dokonce na místě sedmém. Za toto umístění jsme obdrželi poukázku do obchodního řetězce Kaufland v hodnotě 1 000 Kč.

To vše v konkurenci obrovských a velmi početných škol!!! Ještě jednou všem z celého srdce děkujeme!

Na jaro 2025 plánujeme další sběrovou kampaň. Pokud nás chcete opět podpořit, můžete nám do školy nosit vybité baterie, staré mobilní telefony a v únoru či březnu i vysloužilé drobné elektrospotřebiče.

Budeme rádi i za váš starý papír, který svážíme každoročně v červnu.

Barbora Mikysková, učitelka

VI. ROČNÍK TURNAJE VE STOLNÍM FOTBÁLKU

Dne 16. listopadu 2024 se v klubovně U Rybníčka konal po šestileté přestávce VI. ročník turnaje ve stolním fotbálku, do kterého se přihlásilo celkem sedm týmů. Hráli jsme systémem každý s každým a o konečné pořadí si pak týmy

na pátém až sedmém místě zahráli minitabulku, třetí a čtvrtý tým po základní skupině o bronz a druhý s prvním pak o celkové prvenství.

Zápasy v základní skupině byly až nečekaně vyrovnané, o čemž svědčí i velké množství zápasů hraných na tři sety (každý zápas jsme hráli na dva vítězné sety, přičemž každý set končil vstřelením páté branky). Nakonec bylo pořadí po základní skupině následující: na sedmém místě Petr Krejčí s Eliškou Trojanovou šesté místo Milan Novotný a Tomáš Krejčí, na pátém se umístili manželé Josef a Kristýna Vodovi, na čtvrtém Michal Vaněk a Martina Dobrovolná, třetí manželé Karel a Kamila Houzarovi, druhé místo vybojovali Adam Rozkydálka a Kristýna Solařová a průběžně první byli Libor Žák a Radek Novotný.

Minitabulka se hrála mezi průběžně pátým až šestým týmem o následujícím pořadí. Celkově sedmí tak skončili Milan Novotný s Tomášem Krejčím, šesté místo nakonec brali Petr Krejčí a Eliška Trojanová a minitabulku vyhrála dvojice Josef a Kristýna Vodovi.

Na třetí příčce skončili manželé Karel a Kamila Houzarovi, kteří v souboji o bronz porazili Michala Vaňka s Martinou Dobrovolnou. Zcela zasloužené vítězství nakonec brali Libor Žák s Radkem Novotným před Adamem Rozkydálkem a Kristýnou Solařovou.

Myslím, že se po delší odmlce turnaj vydařil, což bylo znát na vynikající náladě všech hráčů po celé odpoledne a velice příjemné atmosféře, která byla podpořena výborným tatarákem.

Na místě je samozřejmě poděkovat obci Benetice za příspěvek na ceny pro všechny týmy. Dále pak Petrovi Krejčímu, že byl ochotný s námi být v klubovně už od brzkých odpoledních hodin. Velké díky také patří mojí manželce Kamči, která mi s turnajem obrovsky pomohla. Chtěl bych také poděkovat všem účastníkům, kteří přišli, a věřím, že si turnaj užili. Jak jsem výše uvedl, tento VI. ročník se konal po šestileté přestávce a sám jsem byl plný očekávání, zda o turnaj bude vůbec zájem. Vzhledem k tomu, že se dle mého turnaj vydařil velice solidně, budu se těšit na další, již VII. ročník, který by se mohl konat s největší pravděpodobností opět v listopadovém termínu roku 2025.

Závěrem bych chtěl všem čtenářům popřát klidné a pohodové Vánoce a do roku 2025 především zdraví a spokojenost.

Karel Houzar

Nohejbalový turnaj v roce 2024

Letošní umístění od třetího místa:

3. Ladislav Mikuláš, Milan Cejpek, Libor Novotný
4. Michal Valík, Karel Krejčí, Aleš Novotný
5. Petr Vaněk, Radim Krejčí, Martin Starý

Nakonec tým ve složení Petr Veškrna, Jan Vostal a Radek Novotný z Třebíče vyhrál všechny zápasy v základním kole. V nejdůležitějším zápase o první místo je „přetlačili“ a zvítězili kluci ve složení Zdeněk Doležal z Hodova, Zdeněk Krejčí a Radek Novotný.

Každoroční poděkování patří obcím Horní Vilémovice, Benetice a paní Koukalové.

Vážení přátelé potápění a cestování,

chtěl bych se s Vámi opět podělit o pár zážitků z cest a pobytu pod vodou. Začátkem roku jsem s několika kamarády vyrazil na potápění do Maďarska, a to přímo do hlavního města Budapešti. Mělo jít o nějaký zatopený důl uprostřed města.

Ve východní části Budapešti se nachází vápencový důl, který sloužil posléze jako vinařské sklepy. Od 20. století vlastnil toto místo pivovar. Za 2. světové války se zde nacházela skrytá továrna na letecké motory. V současné době je spousta, hlavně nižších pater, zatopená, při čemž největší hloubka dosahuje 34 m. Je to ohromná síť chodeb a obrovských prostorů, kde je vyhloubena např. i kaple.

No ale pojďme se už potápnout. Po příjezdu na místo a krátké poradě, vyrazíme na ponor. Před námi se otevírají velká vrata a my vjíždíme do podzemí (samozřejmě autem). Asi po 10-15 minutách jízdy labyrintem chodeb zastavujeme u malých dveří a železného schodiště, které vede pod vodu. Vykládáme a sestavujeme vybavení pouze s čelovkou na hlavě, není zde žádné osvětlení, a tak raději 2x kontrolujeme, aby bylo všechno v pořádku.

Potápění v uzavřených prostorách je specifické, takže musíme mít suchý oblek (voda má 10-12 °C), dvě hlavní dýchací lahve, a ještě třetí jako záložní, min. 2 baterky!

No a vzhůru dolů. Slézáme asi 20 m schodů a v půli už se noříme pod vodu. Rozsvěcujeme světla a před námi se otevírá úžasný prostor. Díky bílému vápenci, který odráží světlo a čistí vodu je zde krásná viditelnost. Na dně první místnosti v hloubce cca 15 m se nachází pivovarská studna, do které se spouštíme a asi 10-12 m padáme. V hloubce 26 m se ocitáme v dalším obrovském prostoru. Pokračujeme dál spletí chodeb a stoupáme pomalu nahoru po dalším železném schodišti. Je to pro nás ohromující a skoro zapomínáme na čas. Ale manometr nás vrací zpět do reality. Díky zkušené maďarské průvodkyni, která toto místo zná jako své boty se vracíme na místo zanoření. Vylézáme z vody s prázdnými lahvemi (rezerva samozřejmě zůstat

musí), ale ty zážitky, když člověk překoná strach, který jsme samozřejmě měli, je to nádhera. A už se těším na další ponor. Vracíme se zpět na povrch, kde plníme lahve, tentokrát ne vzduchem, který má 21 % kyslíku, ale obohacenou směsí kyslíku, tzv. NITROX (32 %). Tato směs se dá dýchat do hloubky cca 40 m a prodlouží nám čas, který tam můžeme strávit a vrátit se na povrch bez dekompresních přestávek (aby se neusazoval dusík v krvi).

Po krátkém odpočinku vyrážíme do podzemí, opět potmě sestavujeme vybavení a noříme se zpátky pod vodu. Znovu proplouváme labyrinty chodeb v patrech nad sebou a prolézáme místy jen 50cm otvory. Po vynoření možná díky obohacené směsi, možná silou zážitků ani necítíme únavu. Energie se bohužel ztrácí již po 10

kilometrech v autě na zpáteční cestě, a my jen stěží udržujeme oči v bdělém stavu.

Musím říct, že když jsme dorazili domů, byla to úleva. To všechno jsme stihli za 23 hodin a 12 minut.

Děkuji Vám, že jste vydrželi až do konce, doufám, že na jeden nádech!
A zase někdy

VZHŮRU DOLŮ!

Vlasta Vostal

Chilli BenFest 2024

Po roce jsme se opět sešli první sobotu v říjnu, abychom završili pěstitelskou sezónu. Bohužel nám letos počasí nepřálo, a tak jsme akci přesunuli na hřiště do Horních Vilémovic, kde je stálé zázemí. V příštím roce bychom chtěli akci opět uspořádat v areálu „Za skleníkem“, a proto budeme muset promyslet nějaké možnosti pro případ nevládného počasí. Letošní ročník jste měli možnost ochutnat různé pochutiny a marmelády přímo od Vás. Děkujeme všem, kdo se zúčastnili a pochlubili se svými výrobky a recepty. Děti si mohly zahrát různé hry na hřišti.

Opět proběhla soutěž o nejtěžší dýni a bramboru, kde jsme stručně uvedli nejvyšší umístění. Letos se nám brambor moc nesešlo na rozdíl od dýní. I když nebyl na brambory nejlepší rok, nemusíte se bát a rozhodně svoje výpěstky doneste. První místa obsadily slečny Vodovy. Milada přinesla bramboru o váze 451 g a Veronika několik dýní, kdy největší měla hmotnost 52 kg.

Po celé odpoledne jste měli možnost ochutnat klobásy od Vítě Krejčího a od Jirky Pohořelického skvělé a již osvědčené Chilli Con Carne. Děkujeme osobám, které pomohly s pořádáním akce a našim podporovatelům.

Klidné prožití svátků a úspěšný pěstitelský rok!

Za Paprikáše Jan Vostal

Rybářské závody v Beneticích a Věstoňovicích v roce 2024

Závodů v Beneticích se zúčastnilo 8 soutěžících. Největší rybou byl kapr o délce 49cm.

Celkově se chytlo 24 kusů ryb. Letos byly i trochu raritní úlovky v podobě slunky 5,5 cm, nebo hrouzka 7 cm.

První tři umístění nachytali tyto body.

1.místo Houzar Karel 442,5cm

2.místo Houzar Štěpán 163cm

3.místo Herbrich Víta 111cm

Ve Věstoňovicích zvítězil domácí závodník Karel Voda, který nachytl úlovky o celkové délce 360 cm. Druhý byl Marek Houzar s 327 centimetry, třetí Víta Herbrich s 207 centimetry. Zúčastnilo se 9 závodníků.

TN a RN

Ještě několik slov k Chilli festu

Jako každoročně, součástí Chilli Ben Festivalu ukázali místní obyvatelé své vypěstované dýně. Tato sezóna pěstování dýní byla skutečně výjimečná! Každý účastník projevil nadšení a opravdový zájem o pěstování dýní, ať už šlo o začátečníky, nebo zkušené pěstitele. Účastníci se pochlubili nejen velikostí dýní, různými odrůdami, například Goliáš, Hokaido, Pacifik, ale i kreativními způsoby pěstování.

Pěstování dýní je vhodné pro naše podmínky, kdy základem pro pěstování je kvalitní osivo, předúprava půdy, správné nastavení zavlažování v průběhu růstu a dodávání potřebných živin, například přírodní cestou jako je

nefiltrované pivo nebo přímo využití pivovarských kvasinek aplikovaných do závlahy.

Pěstování dýní nabízí nejen možnost připravit chutné pokrmy, jako jsou polévky, různé džemy, kompoty, kandované dýně nebo dýňové koláče, ale také je lze skvěle využít na podzimní dekorace.

Do příštího roku bychom rádi popřáli úspěšný pěstitelský rok, a aby pěstitelé své úspěchy ukázali na příštím ročníku Chilli Ben Festivalu.

Jana Vodová

Vánoční dýňový džem

Ingredience

- 2 kg dýně
- 1 l pomerančového džusu
- 1 pyramídka koření svařené víno
- 1 citron
- 1 kg cukru
- 2 kusy Gelfix Extra

Postup

1. Dýni nakrájíme na kostky a vložíme do hrnce.
2. Přidáme pomerančový džus, koření a citronovou šťávu. Necháme přes noc namočené.
3. Druhý den přivedeme k varu a vaříme, dokud dýně nezměkne.
4. Sundáme z plotny, vyndáme koření a obsah hrnce rozmixujeme.
5. Přidáme Gelfix Extra s cukrem a krátce provaříme.
6. Hotový džem nalijeme do skleniček.

Vážení spoluobčané,

rok se s rokem sešel a rád bych se s Vámi podělil o informace ohledně činnosti výjezdové jednotky obce. Jak už to bývá pravidlem, na jaře jsme se s Michalem Vaňkem zúčastnili každoročního školení velitelů. Dále si někteří strojníci prodlužovali odbornou způsobilost. Příští rok čeká obnovení odborné způsobilosti další strojníky a byl bych rád, kdyby se podařilo získat i nové.

O prázdninách, ve dnech 13.-20. července, jsme společně s SDH Svatoslav pořádali letní tábor pro děti v Čachnově. Byli jsme na krásné skautské základně a počasí nám přálo. Celkem se zúčastnilo 38 dětí, mělo nás být více, ale kvůli nemocem došlo k úbytkům. V příštím roce je tábor plánován na termín od neděle 10. srpna 2025 do 17. srpna.

Letošní rok byl v rámci výjezdové činnosti pro nás klidný. Měli jsme celkem 6 výjezdů na technickou pomoc, převážně odstraňování překážek (stromů) z komunikací a likvidaci bodavého hmyzu. Další činnosti jednotka poskytuje obci nebo jednotlivým občanům v rámci výcviku nebo bez zápisu událostí (kondiční jízdy), takže jsme se určitě nenudili.

Celý rok se nesl ve znamení opravy Tatry. Přání bylo dokončit Tatru do začátku prázdnin, ale ještě na ní zbývá trochu práce. Doufám, že během Vánoc se s tím popereme. Během roku jsme na Tatře srovnali nástavbu, vyměnili poškozené plechy a části vozidla, převážně samovýrobou. Kabina se dělá kompletně s novou přední maskou. Velká část kabeláže a vzduchového vedení je také nová. Co ještě chvíli zabere, je zapojení hasičského

vybavení – radiostanice, ovládání majáků a další drobnosti. Chtěl bych poděkovat všem, kdo se na vozidle podílejí, ať už pracovním nebo materiálem, hlavně Martinu Kosielskému za nástřik a opravu kabiny, Vlastovi Slámovi za pomoc a rady. Potkáváme se u vozidla jako dobrá parta, výsledkem je nejen činnost pro obec, ale i utužujeme vzájemné vztahy.

Co se týče nové výbavy a materiálu, už jsem to sdílel na webových stránkách obce. Můžete nás teď potkat v nových pracovních kalhotách, kterými jsme nahradili klasické hasičské modráky PS II. Tyto jsou praktičtější, reflexní a rozdíl v ceně je jen 150 Kč. Na jaře jsme obdrželi příspěvek od Nadace Agrofert ve výši 50 000 Kč na nákup vybavení. Pořídili jsme za to nastavovací žebřík, svítily, přiměšovač, proudnici Turbo B na lafetu a motorové kalové čerpadlo. Za příspěvky z Kraje Vysočina jsme nakoupili proudnici na střední pěnu, již zmíněné pracovní kalhoty a nosítka. Jedná se o páteřní desku s fixačním materiálem. V současnosti dokončujeme projekt z EU na osvětlovací soupravu, elektrocentrálu a radiostanice. Celková částka je 190 tisíc, kdy dostaneme 95% dotaci, takže doplatek z naší strany bude cca 9 500 Kč.

Většinu finančních prostředků pro činnost jednotky, tak získáváme mimo prostředky obce.

Myslím si, že letošní rok byl úspěšný a doufám, že se bude dařit obdobně i v příštím roce. Děkujeme Vám všem a Obci Benetice za podporu a pomoc.

Přejeme klidné svátky a ať se daří v novém roce.

Honza Vostal, velitel JSDH

Silvestrovský pochod

Jako každoročně bychom vás rádi pozvali na „Silvestrovský pochod“, který se uskuteční 31.12.2024. Sraz v 9,30 na návsi ve Věstoňovicích. Trasa i průběh bude stejná jako v minulých letech – procházka kolem Velkého javora k Hubertusu, opékání špekáčků, vyprázdnění placatek – a zpět...

Novoroční svařák

Zveme Vás na „Novoroční svařák“. Proběhne již tradičně 1.1.2025 a to v 17,30 ve Věstoňovicích a v 18,00 v Beneticích. Tato akce bude samozřejmě spojena s odpálením ohňostrojů.

Jana a Radek

Počet obyvatel k 1.12.2024 : Benetice 143 obyvatel

Věstoňovice 53 obyvatel

Celkem tedy 196 obyvatel (během 5ti let nám přibylo 5 občanů)

Narodila se Eva Partlová nar. 17.7. 2024, Benetice 57

Významné výročí v roce 2023:

Jan Bukovský	80 let	Benetice 9
Karel Voda	80 let	Věstoňovice 3
Libuše Petzová	80 let	Benetice 42
Božena Novotná	75 let	Věstoňovice 1
Alena Večeřová	75 let	Benetice 41
Marie Doležalová	70 let	Benetice 37
Jana Nováčková	70 let	Benetice 34
Josef Cejpek	70 let	Benetice 36
Jiřina Rozkydálková	70 let	Benetice 28
Věra Vlachová	65 let	Benetice 51
Marie Procházková	60 let	Věstoňovice 13
Miroslav Procházka	60 let	Věstoňovice 13

Nejstarší občankou je paní Božena Čapková, Benetice 29, která oslavila 89 let.

Srdečně gratulujeme.

Všem oslavencům blahopřejeme a přejeme především pevné zdraví, štěstí a lásku.

Opustili nás :

3.1.2024 František Vostal nedožítých 88 let

20.8.2024 Marie Cejpková 95 let

Věnujeme tichou vzpomínku...

Copyright © 2024 Obec Benetice. Vydala v počtu 80ks.